12

தேவனுடன் எனது அன்றாட நடை

பிற சிந்தனைகள் (2)

அருளிரக்கம்

குறைந்தபட்சம், பின்வரும் "வேத வசன ரீதியான" இரு வார்த்தைகள் வேத வசனங்களில் காணப்படுவதில்லை: ''திரித்துவம்'' மற்றும் "அருளிரக்கம்." தேவன் "தேவத்துவமாக" இருக்கின்றார். வேத வசனங்களில் ஒருமுறை கூட எழுதப்படாதிருப்பினும், ''அருளிரக்கம்'' என்பது [வேதாகமத்தின்] ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (பிலி. 2:13, 27; 2 கொரி. 3:5; 1 தெச. 3:11; 1 கொரி. 10:11-13). யாக்கோபு, "கர்த்தர் இந்த ஸ்தலத்தில் இருக்கிறார்; இதை நான் அறியாதிருந்தேன்" (ஆதி. 28:16) என்று கூறினார். யோசேப்பு, "நீங்கள் எனக்குத் தீமை செய்ய நினைத்தீர்கள்; தேவனோ ... அதை நன்மையாக முடியப் பண்ணினார்" (ஆதி. 50:20அ) என்று வெளிப்படுத்தினார். எஸ்தரிடம் மொர்தெகாய், "நீ இப்படிப்பட்ட காலத்துக்கு உதவியாயிருக்கும்படி உனக்கு இராஜ மேன்மை கிடைத்திருக்கலாமே, யாருக்குத் தெரியும்?" (எஸ். 4:14ஆ) என்று கேட்கச் சொன்னார். ஒரு சிட்டுக்குருவி [யும் கூட] எப்பொழுது விழும் என்பது தேவனுக்குத் தெரியும் (மத். 10:29-31); நமது தலையில் உள்ள முடிகள் யாவும் எண்ணப்பட்டிருக்கின்றன என்று இயேசு சொன்னார். "ஜாதிகள் ஏற்றச் சாலில் தொங்கும் துளிபோலவும் ... எண்ணப்படுகிறார் கள்" (ஏசா. 40:15அ). அருளிரக்கத்தைப் பற்றிய ஒரு படிப்பானது சிந்தையை இழுத்து நீட்டி, இருதயத்தை குளிர்விக்கிறது.

தேவன் நல்லவராக இருக்கின்றார். தேவன் அருளுகின்றார். சாத்தான் உயிருடன் இருந்து வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றான், ஆனால் தேவன் "மீன்பிடிக்கச் சென்று" விடவில்லை. அவரும்கூட நம் வாழ்வில் செயல் பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார். கிறிஸ்தவம் என்பது தேயியம் [deism] (தேவன் நமது வாழ்வில் செயல்பட முடியாது என்ற தத்துவம்) அல்ல. மிக மிக அதிகமான கிறிஸ்தவர்கள், தேவன் உண்மையிலேயே இறந்து விட்டார் என்பதுபோல வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கின்றார்கள், இருப்பினும் ஞாயிற்றுக்கிழமை வருகிறபோது, எப்போதும் நாம் தேவனுடைய உதவிக்காக ஜெபிக்கின்றோம்.

பெரும்பாலான மக்கள், அருளிரக்கம் என்பதை, ஒரு ஜெபத்திற்குத்

தாங்கள் விரும்பிய வகையில் அளிக்கப்பட்ட பதில் என்பதாகவே நினைக்கின்றார்கள். யோசேப்பு தமது சகோதரர்களால் விற்கப்பட்டு, தாம் குற்றமற்றிருந்த வேளையிலும் எகிப்து நாட்டில் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட வேளையில் அருளிரக்கத்தைப்பற்றி ஒருவேளை நினையாமல் இருந்திருக்க லாம். தேவன் அன்புகூருகிறவர்களை அவர் சிட்சிக்கிறார் (எபி. 12:5-11). பிரச்சனைகளிலிருந்து அகற்றப்பட்ட, மிக நிரந்தரமான ஆவிக்குரிய உயர்நிலை பற்றி எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். நீங்கள் அருளிரக்கத்தைத் தொலைவிலிருந்து மட்டுமே கண்ணோக்க முடியும். ஆசீர்வாதங்கள் வருகிறபோது, எல்லா மதிப்பையும், துதியையும் மற்றும் நன்றிகளையும் தேவனுக்கே அளியுங்கள்.

"தேவன் தமது அற்புதங்களை நிகழ்த்துவதற்கு அறிவுக்கு எட்டாத ஒரு வழியில் இயங்குகின்றார்."[1] வேத வசனங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள 667 வேண்டுகோள்களில், 654க்குத் திட்டவட்டமான பதில்கள் கிடைத் துள்ளன. ஜெபமும் அருளிரக்கமும் பிரிக்கப்பட முடியாதவைகளாக உள்ளன. அருளிரக்கம் யாவும் உடனடியாகக் காணப்பட இயலாது. எதிர் காலம் (நிகழ்காலமும் கூட) சாத்தியக்கூற்றுடன் கர்ப்பமாயிருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம் நடக்கிற வேளை வரையிலும், ஏறக்குறைய எது வேண்டும் என்றாலும் நடக்கக் கூடும்! சிலர், "எது நடக்க வேண்டுமோ அதுவே நடக்கும், அல்லது அது வேறு விதமாயிருக்கும்" என்று கூறுகின்றார் கள். அது வேறு விதமாயிருக்காது என்பதை நீங்கள் எவ்வாறு அறிகின்றீர் கள்? இந்த நாட்களில் கூர்மதி வாய்ந்த பின்வரும் கூற்று கூறப்படுகிறது: "காலை வணக்கம். நான் தான் தேவன். இன்றைய நாளில் உன் பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும் நான் கையாளுவேன் ... உம் உதவி எனக்குத் தேவை யில்லை. இந்த நாள் உமக்கு நன்றாயிருக்கட்டும்." இதை அபாயமாக்கு வதற்குப் போதுமான சத்தியம் இதில் உள்ளது. தேவன் செயல்படுகின்றார். அவர் (மற்றும் நானும்) எனது பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும் கையாள முடியும். நாம் தேவனுடன் பணியாற்றுபவர்களாக இருக்க வேண்டும்! நாம் நமது சொந்த பாரங்களைச் சுமக்க வேண்டும் (கலா. 6:5). தேவனின்றி நம்மால் முடிவதில்லை; நாமின்றி தேவன் [ஒன்றும்] செய்ய மாட்டார். நாம் விடுமுறையில் இருப்பது இல்லை. சிக்கலான குப்பை போன்ற உலகத்தில், நாம் தேவனுடன் பணியாற்றிக் கொண்டு இருக்கின்றோம். அருளிரக்கம் என்பது பொறுப்பிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளுதலாக இருப்பதில்லை. இது "தேவன் மீது எல்லாவற்றையும் சுமத்துதலாக[வும்]" இருப்பதில்லை. நாம் தேவனில் மிகவும் திருப்தியடைகின்றபோது, அவர் நம்மில் மிகவும் மகிமைப்படுகின்றார். தம்மையே தேவனுக்குத் தருகின்ற ஒருவர் தமக்காகத் தேவனையே பெற்றுக் கொள்ளுகின்றார்.

உபவாசம்

இயேசு, "உபவாசம்" மற்றும் "விருந்துக் கொண்டாட்டம்" ஆகிய இரண்டையுமே போதித்தார். அவர், "நீங்கள் உபவாசிக்கும்போது ..." (மத். 6:16அ) என்று கூறினார். வேதாகமத்தின் மாபெரும் வீரர்களில் பலர்

உபவாசித்தார்கள். சில விஷயங்கள் ஜெபத்தினாலும் உபவாசத்தினாலுமே யன்றி, வேறுவழியில் நிறைவேற்றப்பட முடியாது என்று இயேசு கூறினார் (மத். 17:21). தொடக்க கால சபையார் உபவாசித்தார்கள் (அப். 13:1-3; 14:23). உபவாசம் என்பது தேவனை மையப்படுத்தியதாக உள்ளது. தேவனைப் பற்றிய நமது புலன் உணர்வுகள் குறைவடைகின்றபோது, உபவாசமும் குறைவடைகின்றது. உபவாசம் என்பது "உள்ளானதாக" இருப்பதில்லை. உபவாசித்தல் என்பது கடினமானதாக உள்ளது; சரியான காரணங்களுக்காக உபவாசித்தல் என்பது இன்னும் கடினமானதாக இருக்கிறது. யூதேயா மக்களின் உபவாசத்திற்காகத் தேவன் அவர்களைக் கண்டனம் செய்தார் (ஏசா. 58). மாய்மாலத்தை இயேசு கண்டனம் செய்தார் (மத். 6). உபவாசம் என்பது நமது ஜெபத்திற்கு ஒரு பதிலை ஈட்டுவது இல்லை.

இன்றைய நாட்களில் விடுதலையிலாளர்கள் உபவாசத்தின் "உள்ளாக" இருக்கின்றார்கள் - ஆனால் அது கண்டிப்பான வகையைச் (நாற்பது நாட்கள்) சேர்ந்ததாக இருப்பதில்லை. ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது பக்தியைக் காட்சிப்படுத்துதலாக இருக்கக் கூடாது; அது ஒரு புதுமைத் துவம், பொருளற்ற ஆர்வம் என்ற அளவுக்குக் குறைக்கப்படக் கூடாது. வேத வசனத்தில் காணப்படக் கூடிய உபவாசமானது அந்தரங்கமான தாயிருந்தது. அது ஒரு விசேஷித்த காரணத்திற்காக ஒரு விசேஷித்த வேளையில் செய்யப்பட்டதாயிருந்தது. அது ஜெபம் மற்றும் வேத வசன தியானம் போல், பொதுவானதாகவோ அல்லது அன்றாடமானதாகவோ இருந்ததில்லை. உபவாசம் என்பது சுயகட்டுப்பாட்டிற்குத் தேவனின் பயிற்சிக் களமாக உள்ளது. நாம் நல்லவைகள் சிலவற்றை மேன்மையான வைகள் சிலவற்றிற்காக விட்டுக் கொடுக்கின்றோம் (1 கொரி. 7:1-5). உபவாசம் என்பது கீழ்ப்படிதலின் ஆழ்சிந்தனை மிகுந்த செயலாக உள்ளது. இது நடைமுறையில் சுயத்தை மறுத்தலாக உள்ளது.

விருந்துண்பதற்கு ஒரு காலமுண்டு, உபவாசிப்பதற்கு ஒரு காலமுண்டு. இரண்டையுமே செய்யுங்கள்! நீங்கள் ஒருமுறை மட்டுமே முதியவராகப் போகின்றீர்கள் - அதை பலமாக முடியுங்கள்!

பரலோகம்

கொலோசெயர் 3:1-4

"மேலும் காணப்படுகிறவைகளையல்ல, காணப்படாதவைகளை நோக்கியிருக்கிற நமக்கு, ... காணப்படுகிறவைகள் அநித்தியமானவைகள், காணப்படாதவைகளோ நித்தியமானவைகள். பூமிக்குரிய கூடாரமாகிய நம்முடைய வீடு அழிந்துபோனாலும், தேவனால் கட்டப்பட்ட கைவேலையல்லாத நித்திய வீடு பரலோகத்திலே நமக்கு உண்டென்று அறிந்திருக்கிறோம்" (2 கொரி. 4:17, 18; 5:1).

பரலோகம்! தேவன், சார்லஸ் ஹோட்ஜ் (நீங்களும் கூட) பரலோகத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார் என்பது என்னைப் பொறுத்த மட்டில் வியப்புமிக்க, நம்புதற்கு அரிய சத்தியமாக உள்ளது! "ஒருவரும் கெட்டுப்போகாமல் எல்லாரும் மனந்திரும்ப வேண்டும் என்று" தான் தேவன் விரும்புகின்றார் (2 பேது. 3:9): "எல்லா மனுஷரும் இரட்சிக்கப் படவும் சத்தியத்தை அறிகிற அறிவை அடையவும் வேண்டும்" என்பதே அவருடைய சித்தமாயிருக்கிறது (1 தீமோ. 2:4). ஏன்? நாம் பரலோகத்திற்கு உரியவர்கள் அல்ல; நாம் அதைப் பெறத் தகுதியானவர்கள் அல்ல. தேவனைக் கண்ணோக்கி எந்த மனிதரும் உயிருடன் இருக்க முடியாது. இருந்தபோதிலும், கிறிஸ்துவுக்குள் - கிறிஸ்துவினிமித்தம் - நாம் தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் இருப்போம்! தாவீதைப்போல, நானும் இந்த அறிவு நமக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருப்பதாகக் காணுகின்றேன் (சங். 139:6). நாம் தேவனாக இருக்க மாட்டோம், ஆனால் நாம் தேவனால் வரவேற்கப் படுவோம். இதை, வரையரைக்கு உட்பட்ட நமது சிந்தைகளினால் புரிந்துகொள்ள முடியாது; இதை, நமது வார்த்தைத் திறன்களினால் எடுத்துரைக்க முடியாது. இது மெய்சிலிர்க்கச் செய்கிறது ... தாழ்மைப் படுத்துகிறது. ஆச்சரியமான கிருபை! தேவனுக்கே மகிமை உண்டாவதாக!

நாம் பரலோகம் செல்ல விரும்ப வேண்டும்

தேவனுடனான நமது அன்றாட நடையானது பரலோகத்தில் மட்டுமே முடிவடையக் கூடும்! பிந்திய வாழ்வு என்பது ஒரு பிற்பட்ட சிந்தனையாக இருக்க முடியாது. எவரொருவரும் தற்செயலாக ஒருநாள் பரலோகத்தில் விழித்து எழும்ப முடியாது. யாரோ ஒருவர், "ஒவ்வொருவரும் பரலோகம் செல்ல விரும்புகின்றார்கள், ஆனால் எவரொருவரும் இறக்க விரும்புவது இல்லை" என்று நகைச்சுவையாகக் கூறினார். ஆகையால், நமது கூற்று பின்வருமாறு திருத்தப்பட வேண்டும்: "நீங்கள் பூமியில் உள்ள வேறு

எதைக்காட்டிலும், பரலோகம் செல்வதை அதிகமாய் விரும்ப வேண்டும்.” அதுவே அறைகூவலாக உள்ளது! தொடக்க கால சபையானது பரலோகம் பற்றிய எண்ணங்களில் மிகவும் ஆழ்ந்துபோய் இருந்திருந்தது என்றாலும், இன்றைய நாட்களில் பரலோகம் பற்றிய உபதேசமானது, மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்ட உபதேசங்களில் ஒன்றாக உள்ளது.

இந்தக் கருத்தானது - பரலோகம் மற்றும் நமது அன்றாட நடை என்பவற்றுடன் கூட - இடர்ப்பாடு மிகுந்ததாக உள்ளது. நம்மைப் பரலோகத்திற்குக் கொண்டு செல்லுதல் என்பது பிரச்சனையாக இருப்பது இல்லை, ஆனால் பரலோகத்தை நமக்குள் கொண்டுவருதல் என்பதே பிரச்சனையாக உள்ளது!

மதம் என்பது “உள்ளானதாக” இருக்கிறது; ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது இன்றைய நாட்களில் நாகரீக பாணியில் மீண்டும் வந்துள்ளது. ஆயினும், பரலோகத் தைப் பற்றிய பேச்சு எதுவும் இல்லை. நாம், விளையாட்டைப் பற்றி, தட்பவெப்ப நிலையைப் பற்றி, ஸ்டாக் மார்க்கெட் பற்றி பேசுகின்றோம் - ஆனால் பரலோகத்தைப் பற்றி பேசுவதில்லை. தூதர்கள் “உள்ளானவர் களாக” இருக்கின்றார்கள்; ஆனால் அவர்களின் இல்லமாகிய “பரலோகம்” வெளியானதாக உள்ளது. எபிரெய மொழியில் “தூதன்” என்ற வார்த்தை, “செய்தியாளர்” என்பதை அர்த்தப்படுத்துகிறது. தூதர்களை அனுப்பிய தேவன்மீது ஆழ்ந்த ஆர்வம் இல்லாமல், தூதர்களிடத்தில் நாம் வசீகரிக்கப் படுவது எவ்வாறு?

மதத்தின் மீது நாம் கொண்டுள்ள வறியதொரு வசீகரமானது, வேத வசனங்கள் மற்றும் சத்தியம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இல்லாமல், அறியாமை மற்றும் மூடநம்பிக்கை ஆகியவற்றின் மீதே அமையப் பெற்றுள்ளது. மக்கள் தங்கள் தோள்களின்மேல் “காவல் தூதர்களையும்” தங்கள் மணிக்கட்டுகளில் “ஜெபக் கடகங்களையும்” அணிந்து கொள்கின் றார்கள், இருப்பினும் அவர்களின் வாழ்வு மாற்றம் இல்லாததாகவே உள்ளது. மக்கள் ஆழ்ந்தறிவுள்ள விசுவாசத்திற்கு மாறாக மாயாவாதத் தையே விரும்புகின்றார்கள். மிகவும் விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் [கூட] பரலோகத்தைப் பற்றிய குறிப்பிடுதல் இல்லாமலேயே ஒன்றுகூடி ஐக்கியத்தை மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கின்றார்கள். நாம் இதை எதிர் கொள்வோம்: நாம் “வீட்டு நினைவால் வியாதியுற்றவர்களாக” இருப்ப தில்லை. நாம் இந்த பூமியின் மீது அதிகமானவற்றை முதலீடு செய்திருக்கின் றோம். நாம் அதிகமானவைகளுடன் வாழ வேண்டியதிருக்கிறது மற்றும் வாழ்வதற்காக போதுமானவைகள் இல்லை. நமக்கு வேண்டியவைகள் ஒவ்வொன்றும் இங்கு இருந்தால், விட்டுப் போவதென்பது கடின மாயிருக்கிறது.

பரலோகத்தைப் பற்றிய பாடல்கள் கொஞ்சமும் உணர்ச்சிமிக்கவை களுமாய் உள்ளன. வறுமையும் ஒதுக்கப்பட்டவர்களுமாய் இருப்பவர்கள் மாத்திரமே பரலோகத்தைப் பற்றிப் பாடல்கள் எழுதிப் பாடுகிறார்கள். வெற்றியடைந்துள்ள மக்கள் இங்கே பூமியிலேயே “அதைச் செய்திருப்ப தாக'' அவர்கள் நினைக்கின்றார்கள். நான் மிகவும் இளைஞனாயிருந்த வேளையில், என்னைப் பலமாய்த் தாக்கிய பின்வரும் கூற்று ஒன்றை

வாசித்தேன்: "அன்றாடம் முப்பது நிமிடங்கள் பரலோகத்தைப் பற்றிச் சிந்தியுங்கள்." நான் இளைஞனாயிருந்தபோது, இதை உணர்ந்தறிய முடிய வில்லை; எனக்கு வயதாகி விட்ட இப்போது, இது எனக்கு அதிகம் அதிகமாக அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கிறது. "உங்கள் கூடார முளைக்குச்சி களை மிகவும் ஆழமாக ஊன்றாதீர்கள்!" தொடக்க கால சபையார் ஒன்று கூடி, "மாரநாதா!" ("ஆண்டவராகிய இயேசுவே, வாரும்!") என்று சத்த மிட்டு ஜெபித்தார்கள். புதிய ஏற்பாடானது, "ஆமென், கர்த்தராகிய இயேசுவே வாரும்!" (வெளி. 22:20ஆ) என்று முடிகிறது. எதிர்காலத்திற்கான நம்பிக்கை இல்லாத இடத்தில் நிகழ் காலத்திற்கான வல்லமை இருப்ப தில்லை. நம்மைப் பரலோகத்திற்குக் கொண்டு செல்லுதல் அல்ல, ஆனால் நமக்குள் பரலோகத்தைக் கொண்டுவருதல் என்பதே பிரச்சனையாக உள்ளது.

நான் நரகத்திற்குச் செல்ல விரும்பாத காரணத்தினால் பரலோகத்திற்குச் செல்ல விரும்புகின்றேன்

மக்கள், "நரகம்" என்ற நான்கெழுத்து வார்த்தையைக் கேள்விப்படும் போது பெருமூச்சு விடுகின்றார்கள். இது ஒரு புறம்பான வார்த்தையாக, நமது கலாச்சாரத்தில் "வேண்டாம்-வேண்டாம்" என்று கூறும் வார்த்தை யாக உள்ளது. ஆம், இது இன்னமும் சபிக்கப்பட்ட வார்த்தையாகவே உள்ளது, ஆனால் உண்மையான நரகத்தைப் பற்றிய கருத்தானது நமது நவீன சமுதாயத்திற்கு, மிகவும் பழமையான கருத்தாக இருக்கிறது. [தேவ] கோபம், நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் பொறுப்பு ஆகியவை "வெளியானவை களாக"/"கடந்து போனவைகளாக" உள்ளன. "தீர்க்கமாகப் பிரசங்கித்தல்" என்பது "கடந்து போனதாக" உள்ளது. ஆயினும், பரலோகமும் நரகமும் ஒன்றாகவே நிற்கின்றன அல்லது வீழ்கின்றன; ஒன்று இன்னொன்றை வேண்டுகிறது. மக்கள் என்ன கூறிக்கொண்டு இருப்பினும், வேதாகமத்தில் இன்னும் "நரகம்" என்று உள்ளது. நரகத்தைப் பற்றிய பிரசங்கங்கள் பெரும்பாலும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை, பரலோகத்தைப் பற்றி ஒரு சில பிரசங்கங்களே உள்ளன. இருந்தபோதிலும், பரலோகத்தைப் பற்றி 550 வசனங்களில் 582 குறிப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியிலும் கூட, பரலோகத்தைப்பற்றி ஏன் இறங்குமுகமான ஆர்வம் உள்ளது? இது இந்த பூமியில் வாழ்வு அவ்வளவு நல்லதாக இருக்கிறது என்பதாலா?

"நரகம்" என்பது இன்னமும் வேதவசனங்களில் உள்ளது. இயேசு விசுவாசித்து போதித்தவற்றை மறுத்துரைத்துக் கொண்டே நீங்கள் அவர்மீது விசுவாசம் வைக்க முடியுமா? இயேசு நரகம் உள்ளது என்று விசுவாசித்தார்; நரகம் பற்றி, வேதாகமத்தின் வேறெந்த எழுத்தாளர்களின் ஒட்டுமொத்த மான போதனையைக் காட்டிலும், அவர் [இயேசு] அதைப் பற்றி அதிகமாகப் போதித்தார். KJVயில் "நரகம்" என்பதற்குப் பல்வேறு பயன்

பாடுகள் உள்ளன, இவை “மரணம்,” “பாதாளம்,” “வேதனைமிக்க இடம்” என்று அர்த்தப்படுகின்றன. ஆயினும், “நரக அக்கினி” என்று குறிப்பிட்ட வார்த்தையானது புதிய ஏற்பாட்டில் பன்னிரெண்டு முறைகள் வருகிறது. அந்தப் பன்னிரெண்டு முறைகளில், இயேசு பதினொரு முறைகள் இதைப் பயன்படுத்தினார்! (மத். 5:22; 10:28; 18:9; 23:33 ஆகியவற்றை வாசிக்கவும்.) நரகம் என்பது ஒரு இடர்ப்பாடான விஷயமாக உள்ளது: நீங்கள் நரகத்திற்குச் செல்ல முடியும். நான் நரகத்திற்குச் செல்ல முடியும்.

நவீன கலாச்சாரமானது, உலகளாவிய இயம் என்ற கொள்கையினால் (எல்லாரும் மீட்கப்படுவார்கள் என்ற கருத்தினால்) விழுங்கப்பட்டுக் கிடக்கிறது. உலகளாவிய இயம் என்பது, “தேவன் உங்களை நரகத்திற்கு அனுப்ப [முடியாத அளவுக்கு] மிகவும் நல்லவராக இருக்கின்றார். நீங்கள் நரகத்திற்கு செல்ல [கூடாத அளவுக்கு] மிகவும் நல்லவராக இருக்கின்றீர்கள்” என்று அறிவிக்கிறது. இந்தக் கூற்றானது தவறானதாயிருப்பது மட்டுமின்றி, தேவதூஷணமாகவும் உள்ளது. “போதுமான அளவு நல்லது” என்று ஒன்று ஒருபோதும் இருப்பதில்லை. நான் என் வாழ்வின் 99.999999999 … சதவிகிதத்தைக் கல்லறைக்கு அப்புறத்தில்தான் செலவிடுவேன், நான் எங்கு செல்லப் போகின்றேன் என்பதை இறப்பதற்கு முன்பு, புரிந்துகொள்ள விரும்புகின்றேன்! பரலோகத்திற்காக நீங்கள் இந்த பூமியில் என்ன செய்கின்றீர்கள்? நான் நரகத்திற்குச் செல்ல விரும்பாத காரணத்தினால், பரலோகத்திற்குச் செல்ல விரும்புகின்றேன்!

பரலோகம் இன்றி பூமியானது அர்த்தமற்றதாய் இருக்கிறது

ஸ்தேவான் தமது கிறிஸ்தவ பக்குவத்தினால் நமக்கு உணர்வெழுச்சி யூட்டுகின்றார். முதல் கிறிஸ்தவ வேத சாட்சியாக மரித்தவர், கிறிஸ்துவைப் போலவே தமது விரோதிகளை மன்னித்து விட்டார் (அப். 7:60). என்ன ஒரு விசுவாசம்! என்ன ஒரு தைரியம்! அவரால் அதை எப்படிச் செய்ய முடிந்தது? “அவன் பரிசுத்த ஆவியினாலே நிறைந்தவனாய், வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்து, தேவனுடைய மகிமையையும், தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் இயேசுவானவர் நிற்கிறதையும் கண்டு” (அப். 7:55). நமது இருதயங்களில் பரலோகம் இருக்கும்போது மட்டுமே, பூமிக்குரிய நமது கண்ணோக்குகள் சரியானவைகளாக இருக்க முடியும். நம்மால் பத்து வினாடிகள் மட்டும் பரலோகத்தைக் காண முடியுமென்றால், பூமியானது பின்னும் ஒரு பிரச்சனையாக இராது (2 கொரி. 4:16-18).

தனிநபர் ஒருவரைப் பற்றி, “அவர் பூமிக்குரிய வகையில் மதிப்பற்றவரா யிருக்கும் அளவுக்கு, பரலோகம் பற்றிய சிந்தனையுள்ளவராய் இருந்தார்” என்று கூறப்பட்டதை நான் கேள்விப்பட்டு இருக்கின்றேன். பரலோக சிந்தனையை பிள்ளைத்தனமான குறிக்கோள் அல்லது அற்பத்தனத்துடன் குழப்பிக் கொள்ளாதீர்கள். நீங்கள் மிக அதிகமான பரலோக சிந்தை உள்ளவர்களாய் இருக்க முடியாது! பரலோக சிந்தை என்பது இந்த பூமியில் மிகவும் நடைமுறைக்கு உரியதாகவே உள்ளது. உலகப்பிரகாரமான

கிறிஸ்தவர்களின் மத்தியில், “அவர் பரலோகத்திற்குத் தகுதியற்ற வகையில் மிகவும் உலக சிந்தை கொண்டுள்ளார்” என்று அடிக்கடி கூறப்படக் கூடும். இயேசு பரலோக சிந்தையுடன் இருந்தார். ஸ்தேவான், இந்த பூமியைக் கையாளுவதற்குப் பரலோகத்தைக் கண்ணோக்கினார். பவுல் தமது செல்வங்கள் யாவற்றையும் குப்பையாக எண்ணினார் (பிலி. 3:7, 8).

பரலோகம் ஒரு இடம் என்பதை விட பரலோகம் ஒரு ஆதிக்கமாக உள்ளது

பரலோகம் மட்டுமே அனுபவங்கள் எதிர்பார்ப்புகளை மிஞ்சியிருக்கக் கூடிய ஒரே இடமாக உள்ளது. நமது நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் விடுமுறைகள் ஆகியவற்றில் பெரும்பான்மையானவை எதிர் உச்சக்காட்சியாக (எதிர் பார்த்தவை நடவாத காட்சியாக) உள்ளன. எல்லா எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் பின்பு, பெரும்பாலானவற்றில் நாம் ஏமாற்றத்துடனேயே திரும்பி வருகின்றோம். பரலோகம் ஏமாற்றாது! நாம் பரலோகத்தைக் குறைவாக மதிப்பிட்டு விடக் கூடாது. இது பரலோக விடுமுறை ஸ்தலம் என்பதைக் காட்டிலும் அதிகமானதாக உள்ளது. ஆராதித்தல் என்பதே பரலோகத்தில் பிரதானமான ஊழியமாக இருக்கும். பரலோகத்தின் மகிமைகளைப் பூமியில் உள்ள எதுவும் போதுமான அளவில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது. சிலர், பரலோகத்தின் தேவனை (God) க் காட்டிலும் பரலோகத் தின் பொன்னை (gold) அதிகமாக விரும்புகின்றார்கள்! பொன்னாலான வீதியின் நடைமுறைப் பயன்பாடு என்னவாக இருக்கும்? பூமியில் மனிதனு க்கு விலை உயர்ந்ததாக உள்ளது, பரலோகத்திற்கு வீதிகளை அமைக்கும் ஒரு கலைவைப் பொருளாக இருக்கும் என்று மட்டுமே கூறுகின் றார். முத்துக்களால் ஆன வாயில்கள் மற்றும் சுவர்களில் வைடூரியங்கள் பதிக்கப்பட்டிருத்தல் என்பவை பற்றிய விஷயம் என்ன? நமது மாபெரும் விலை உயர்ந்த கற்கள் பரலோகத்தின் வாயில்களையும் சுவர்களையும் அலங்கரிக்க மட்டுமே பயன்படும். பரலோகத்தின் மகிமையை மனிதனால் கற்பனை செய்து[ம்] காண இயலாது. அது அழகுமிகுந்ததாக, சமாதானம் நிறைந்ததாக, ஆச்சரியம் நிறைந்ததாக இருக்கும்! நாம் எதை எதிர்பார்த்து நோக்கிக் கொண்டு இருக்கின்றோம் என்பதை அறிய வேண்டும்; அதற்காகவே நாம் எதிர்பார்த்து நோக்கியிருக்க வேண்டும். இந்த பூமி நமது இல்லமாக இருப்பதில்லை. நாம் இந்த பூமியில் திருப்பயணிகளாக, அந்நியர்களாக, பரதேசிகளாக இருக்கின்றோம் என்பதை நாம் அன்றாடம் நினைவுகூர வேண்டும்.

பரலோகம் என்பது ஒரு இடம் என்பதை விட அதிகமாக ஒரு பிரசன்னம் என்பதாக உள்ளது. தேவனுடைய பிரசன்னம் என்பதே பரலோகத்தின் மகிமையாக உள்ளது. பூமியிலிருக்கும் மனிதன் தேவனைக் கண்டு, உயிருடன் இருக்க முடியாது. பரலோகத்தில் நாம் தேவனைக் கண்டு தேவனுடன் இருந்து, பின்னும் உயிருடன் இருக்கலாம்! சர்வ வல்ல, எல்லையற்ற, மாற்ற முடியாத, நித்திய, இராஜரீக, பரிசுத்த தேவனுடைய நேரடியான பிரசன்னத்திலிருந்து பரலோகத்தின் மாபெரும் மகிழ்ச்சி

வருகிறது! நாம் அவருடைய மக்களாக இருப்போம்; அவர் நமது தேவனாக இருப்பார் (வெளி. 21:1-3).

பரலோகம் ஒரு இடம் என்பதை விட பரலோகம் ஒரு ஆதிக்கமாக உள்ளது. என்னுடைய கர்த்தராகிய இயேசு அங்கேயிருப்பார். தேவனும் ஆட்டுக்குட்டியானவருமே ஆலயமாக இருப்பதால் அங்கே ஆலயம் என்பது இராது (வெளி. 21:22). ஆட்டுக்குட்டியானவர் வெளிச்சமாகவும் இருக்கின்றார் (21:23). யாரோ ஒருவர், "மனிதனால் செய்யப்பட்ட ஒரே ஒரு விஷயமாக பரலோகத்தில் இருப்பது இயேசுவின் மீதிருக்கும் தழும்புகள் மட்டுமே" என்று கவனித்து இருக்கின்றார். திரு அவதாரத்தில் தேவன், இயேசுவில் மனித குலத்துடன் இணைந்தார் (யோவா. 1:14; எபி. 2:16-18; 4:14-16). இயேசு இதற்கு முன்பு பூமிக்கு வந்தது போல் மீண்டும் பரலோகத்திற்குத் திரும்பிச் செல்லவில்லை. அவர் உயிர்த்தெழுந்தார், முன்பு போல் மாறவில்லை. நாம் தேவனாக இருப்பதில்லை. இயேசு இங்கு விட்டுச் சென்றது போன்றே மீண்டும் திரும்பி வந்தால், மனித குலத்திற்கு நம்பிக்கை எதுவும் இருப்பதில்லை. திருஅவதாரத்தில் இயேசு மனித குலத்துடன் நித்தியத்திற்கும் இணைந்தார். அவரது உயிர்த்தெழுதலினால் நமது உயிர்த்தெழுதல் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்டது (யோவா. 11:25, 26; ரோமர் 6:5; அப். 2:32; 1 பேது. 1:3; 1 கொரி. 15:1-3, 14, 17, 19, 20-23; ரோமர் 8:23).

மனிதன் தேவனுக்காக, பரலோகத்திற்காகப் படைக்கப்பட்டான். பரலோகம் என்பதே இல்லமாக உள்ளது! நாம் இவ்விடத்திற்கு உரியவர்களாய் இல்லையென்றாலும், இந்த பூமி மட்டுமே கிறிஸ்தவம் வாழ்கிற ஒரே ஒரு இடமாக உள்ளது. பரலோகமானது பூமியில்தான் ஆதாயப் படுத்தப்படுகிறது அல்லது இழந்து போகப்படுகிறது. நாம் இப்பொழுது வாழ்வைக் கொண்டிராவிட்டால், பின்பும் நமக்கு வாழ்வு இருக்க முடியாது. தேவன் நமக்காகத் தயாரித்துள்ளவற்றிற்காக இப்போது நம்மைத் தயாரிக்கின்றார். என் வாழ்வின் நிலையில் நான் பரலோகத்தைத் தவற விடுமளவிற்கு, அதின் மீது அதிகமாக முதலீடு செய்திருக்கின்றேன். எனது குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்தே, நான் வேதாகம வீரர்களைச் சந்திக்க விரும்பியிருக்கின்றேன். இன்னும் அவ்வாறே விரும்புகின்றேன். ஆண்டுகளினூடே, இந்த பூமியில் மாபெரும் பரிசுத்தவான்கள் என்னை ஆசீர்வதித்து இருக்கின்றார்கள். நாளாக நாளாக, மரணத்தினால் எனது முதலீடு வளர்கிறது. நான் இல்லம் செல்ல விரும்புகின்றேன்! அது என்ன ஒரு மறுபிணைப்பாக இருக்கும்!

பரலோகத்தில் நாம் ஒருவர் பிறரை அறிவோமா? ஆம்! நாம் ஒருவர் பிறரை எவ்வாறு அறியாது இருக்க முடியும்? நாம் வெறும் எண்ணிக்கையாக மட்டும் இருக்க மாட்டோம்! ஒருவர் பிறரை அறியாவிட்டால், பரலோக மானது எப்படிப்பட்ட ஒரு (zoo) விலங்குக்காட்சி சாலையாக இருக்கும்! ''நீங்கள் யார்?'' ''எனக்குத் தெரியாது.'' உங்களால் பிறரை அறிய முடிய வில்லை என்றால், நீங்கள் உங்களையே அறிய முடியாது! ஆதிமுதலாகவே தேவனோ அல்லது மனிதனோ, ஒவ்வொன்றிற்கும் பெயரிட்டார்கள். தேவன் பிதாவாக

இருக்கின்றார்; இயேசு குமாரனாக இருக்கின்றார். தூதர்கள் பெயர்களைக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இயேசு மோசேயினா லும் எலியாவினாலும் புரிந்து கொள்ளப்பட்டார் (மத். 17:3-5). நாம் நம்மை விட்டு ஒருக்காலும் விலக இயலாது. நான் எப்போதுமே ஹோட்ஜ் என்ற நபராகவே இருப்பேன். நாம் பரலோகம் செல்லும் வரையிலும் நம்மையும் பிறரையும் உண்மையில் அறிய மாட்டோம் என்பதே சத்தியமாக உள்ளது!

பரலோகம் நானே

பரலோகம் என்பது நாம் செல்லுகின்ற இடமாக மட்டுமின்றி, அது ஒரு வகையில் நாம் என்னவாக இருப்போம் என்பதே. நான் களைப்பு அடைந்துள்ளேன். அறுபத்தி எட்டு ஆண்டுகளாக நான் பணி செய்ய வேண்டியதாயிற்று. நான் தினமும் பாவம் செய்து தேவமகிமை அற்றுப் போனேன். "ஆவி உற்சாகமுள்ளதுதான், மாம்சமோ பலவீனமுள்ளது" (மத். 26:41அ). களைப்பாக இருப்பதில் நான் களைப்படைந்திருக்கின்றேன். நான் இயேசுவைப் போல் இருப்பதற்குக் கடினமான முயற்சி செய்தேன், ஆயினு ம் நான் பரிதாபகரமாக தோல்வியுற்றேன். அதை பரலோகம் மாற்றும், ஏனென்றால் பரலோகம் என்னை மாற்றும்! அல்லேலூயா! "... அவர் வெளிப்படும்போது நாம் அவரைத் தரிசிப்பதினால், அவருக்கு ஒப்பாயிருப் போமென்று அறிந்திருக்கிறோம்" (1 யோவா. 3:2). தேவன் ஒருவருக்கே மகிமை உண்டாவதாக!

நாம் பரலோகம் சென்றடையும் முன்பு பரலோகம் நம்மை வந்தடைகிறது.
விசுவாசி பரலோகத்தில் இருக்கும் முன்பு, பரலோகம் விசுவாசிக்குள் இருக்கிறது.
நான் இயேசுவாக இருக்கமாட்டேன், ஆனால் நான் அவரைப் போலிருப்பேன்.

வாருங்கள், என்னுடன் நடவுங்கள்.

பின்பு உயிரோடிருக்கும் நாமும் கர்த்தருக்கு எதிர்கொண்டுபோக,
மேகங்கள்மேல் அவர்களோடேகூட ஆகாயத்தில்
எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டு, இவ்விதமாய் எப்பொழுதும்
கர்த்தருடனேகூட இருப்போம் (1 தெச. 4:17).

குறிப்பு

[1]William Cowper, "God Moves in a Mysterious Way," *Songs of Faith and Praise,* comp. and ed. Alton H. Howard (West Monroe, La.: Howard Publishing Co., 1994).